

۱۰۳۳۱۳

رهیافتی برای تنوع اقتصاد روستایی

(تلفیق کشاورزی و گردشگری)

مهدی سقایی^۱، دکتر جعفر جوان^۲

شکل‌گیری خط تولید بهنگام در قالب رهیافت پساوردیسم، گریز سرمایه از مرکز به پیرامون و اقتصاد اطلاعاتی - جهانی به ترسیم یک جامعه شبکه‌ای فرصت داده که در آن، نگرش تک‌بعدی تولید فوردیسم به فراموشی سپرده شود. بر این مبنا، تلفیق بخشهای اقتصادی در اولویت قرار گرفته و محدودیت توسعه تک‌بخشی به چالش ساختار شکنی پسامدرن گرفتار آمده است. این روند در نواحی روستایی، که محوریت توسعه کشاورزی را برگزیده‌اند، پیامدهای بسیاری داشته که خود ناشی از نبود پویایی و تنوع اقتصاد روستایی وابسته به کشاورزی در پاسخگویی به نیروی کار مازاد، درآمدزایی و ارتقای سطح رفاه ساکنان روستا بوده است. از این رو توجه به پتانسیل‌سنجی نواحی روستایی در تلفیق بخشهای اقتصادی اهمیت یافته که در آن رهیافتهایی همچون تلفیق کشاورزی و گردشگری ارائه شده است. در این مقاله رهیافت تلفیق کشاورزی و گردشگری در ابعاد گردشگری کشاورزی و مزرعه‌ای، به عنوان گونه‌هایی از گردشگری روستایی، و نیز آثار و هدفهای آن در پویایی و تنوع اقتصاد روستایی و بخصوص در خانوارهای کشاورز مورد مطالعه قرار گرفته است.

۱. دانشجوی دوره کارشناسی ارشد جغرافیای دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

۲. دانش‌آموخته دکتری جغرافیا و توسعه روستایی دانشگاه فردوسی مشهد